

4. kausi - Positiivisuus

Optimismi, ilo, itsevarmuus, avoimuus

Lapset tulee vapauttaa pahan tuulen vankilasta, missä he käyttävät pahantuulisuutta, itkua ja hiljaisuutta aseinaan saadakseen mitä he haluavat.

He tulevat oppimaan kysymään selkeästi mitä he haluavat.

Emme reagoi lapsen tavoin nalkuttamalla tai jopa nöyryyttämällä heitä, vaan olemme hyviä roolimalleja sekä opetamme heille kuinka puhua avoimesti ja rehellisesti.

1. Positiivisten sanojen ja lauseiden käyttö

- a. Positiivisten sanojen ja lauseiden etsiminen, jotka muokkaavat aikuisten ja lasten asenteita. "Voin hyvin", "Voin tehdä sen", "Minulla on rohkeus tehdä se", "Aion valita.." Jne.
- b. Negatiivisten sanojen ja lauseiden huomaaminen sekä niiden vaihtaminen positiivisemmiksi.

2. Näytelmien luominen positiivisesta ja negatiivisesta käytöksestä

- a. Teatraalisten näytelmien luominen, joissa on ilmeisenä sisältönä se, että negatiivinen käytös johtaa negatiivisiin seurauksiin sekä se kuinka negatiivinen käytös on helppo vaihtaa positiiviseen, joka puolestaan johtaa positiiviseen reaktioon. Voi olla myös tehokasta jos opettajat näyttelevät rooleja näissä näytelmissä.
- b. Ryhmän osoittamaa negatiivista käytöstä voi käsitellä keskusteluissa. Keskusteluissa voi käydä läpi miten asiat voi tehdä erilailla ja millä tavoin ryhmä voi parantaa tapansa sekä miksi se on tärkeää ryhmälle.

3. Iloiset laulut

- a. Laulaminen luo iloa ja positiivisuutta.
- b. Uuden laulun opetteleminen säännöllisesti on hyvä keino huomioida mitä teemme ollaksemme iloisia. Tanssin ja merkkien lisääminen lauluun luo jopa enemmän iloa.

4. Optimistisena oleminen

- a. Ennen uuden projektin aloitusta voidaan harjoitella optimistisuutta käymällä lävitse lasten jo aiemmin onnistunut projekti.

- b. Lapselle voi kertoa kuinka hyvin hän suoriutuu projektista, joka saa lapsen positiiviselle mielelle. "Uskon, että saat tämän tehtävän tehtyä helposti loppuun, niin kuin eilisessäkin tehtävässä."
- c. Historiallisen tarinan kertominen – esimerkiksi tarina Alexander Bell:stä, joka ei tehnyt virheitä, mutta loi hehkulampun tehtyään 10 000 hyvää kokeilua. Pienten "virheiden" tekeminen kuuluu yksinkertaisesti kasvamiseen ja opettajien on hyvä muistaa se sekä lasten myös tietää.

5. Suoraan kertominen mitä minä haluan

- a. Rehellisyys sekä asioiden kohtelias esittäminen eivät ole luonteenomaisia piirteitä, vaan opittuja käyttäytymistapoja, johon lapset voidaan opettaa. Mutta jotta opettaja ja ryhmä onnistuisivat on tärkeää, että opettaja itse tietää millaista hän haluaa kommunikaation olevan ja toimii myös aina sen mukaan.
- b. Ole tietoinen kommunikaation "sietorajasta". Eli sen sijaan, että lapset kertoisivat mitä he haluavat, heidän tulisi soveltaa sitä jollain tavalla. "Minulla on kylmä" – lauseen sijasta voisi kysyä luvan hakea pusero tai sulkea ikkuna. Opettaja voi tarvittaessa ohjata lasta kysymällä: "ja mitä sinä haluaisit tehdä asialle?" Tällä tavoin lapsi oppii ottamaan vastuun omista tunteistaan ja hyvinvoinnistaan.
- c. Yksinkertainen tapa opetella sanomaan suoraan mitä haluaa on käyttää kokonaisia lauseita. Lauseiden rakentamista on helppo opetella kun lapsi valitsee asioita. "Leikkihuoneen" sanomisen sijasta he voivat harjoitella sanomaan "Minä aion valita leikkihuoneen."

6. Positiivisuus kohti elämää, "älä sano ei saa".

- a. Me teemme lapsista positiivisia ja voimakkaita kertomalla heille, että "sinä olet mitä ajattelet" sekä harjoittelemalla positiivisten sanojen ja voimakkaiden lauseiden käyttöä.
- b. Sen sijaan, että opettajat kertovat lapsille mitä he *eivät halua* heidän tekevän, heidän tulisi kertoa mitä he *haluavat* lasten tekevän. "Ei saa" – lauseiden sanominen jättää negatiivisen kuvan lasten mieliin, "Ei saa läikyttää maitoa".. ja lapset kokevat maidon läikyttämisen "virheenä". Sen sijaan ohjeistaminen lasta kaatamaan maito hitaasti lasiin, antaa kuvan, että lapsi pärjää. Tällaisen tilanteen ilmapiiri on sekä positiivinen ja auttavainen!

7. "Hoppsan-sa ja trallan-la" metodi

- a. Luokan ollessa hyvin negatiivinen on tärkeää, että opettaja ei osallistu siihen, vaan ottaa sen kevyesti huumorilla. Esimerkiksi “En usko, että ihmeelliset ystäväni aikovat valita olla noin vihaisia, hahhah haa” – Maija Poppanen tyyliin! Tällainen on paljon tehokkaampaa kuin sanoa “lopeta tämä tai tuo”, jolloin joutuu itsekin mukaan negatiivisuuteen.
- b. Epätavallisten metodien käytössä, esimerkiksi lapsen kutittamisessa, molempien osapuolten tulee hyväksyä tapa, jonka avulla pyritään irti huonosta käytöksestä. Älä pelkää olla vähän outo ja epätavallinen.
- c. Me olemme positiivisia ihmisiä tässä koulussa ja harjoitteleminen iloisena olemista. Koska niinkuin kaikessa muussakin; harjoitus tekee mestarin.

4. kausi – Myönteinen palaute ja rohkaiseminen

Tehokkain tapa auttaa lasta oppimaan on antaa myönteistä palautetta asioissa, missä lapsi tarvitsee vielä harjoitusta. Tässä ideoita lapsen kannustamiseen 4.kauden aikana.

Optimismi - “Kaikki on menossa juuri oikeaan suuntaan“

Ilo - “Ilosi on tarttuvaa“

Itsevarmuus - “Mahtavaa, että olit noin oma-aloitteinen!“

Avoimuus - “Kerro minulle suoraan mitä sinä haluat“